

Autor č. 4

(1. stupeň)

- Hledaná autorka žila v letech 1907 – 2002.
- Byla švédskou autorkou knih pro děti.
- Psala romány, povídky, divadelní hry,...
- Její díla byla přeložena do sedmdesáti jazyků
- V roce 1958 jí byla udělena cena Hanse Christiana Andersena, která je považována za nejvyšší ocenění autorů dětských knih.
- Vlastním jménem Astrid Anna Emilia Ericssonová
- Pátrací hra: Najdi autora a vyhledej na PC knihu, kde je hlavním hrdinou dcera kapitána nebo dcera loupežníka.
- Uzávěrka: 20. prosince 2024

Autor č. 4

(1. stupeň)

Ukázka z její tvorby:

(93)

Tomy a Anika se odvrátili od okna a uviděli – ó hrůzo! –, jak se k nim blíží bílá postava.

„Strašidlo!“ křičel Tomy celý bez sebe.

Anika dostala takový strach, že ani nemohla křičet. Postava přicházela blíž a blíž, Tomy a Anika se k sobě tiskli a zavírali oči. Jenže strašidlo řeklo:

„Koukejte se, co jsem našla! Tamhle v té staré námořnické truhle ležela tatínkova stará noční košile. Trochu si ji zkrátím a budu ji nosit.“

Pipi došla až k nim. Dlouhá noční košile jí plandala kolem nohou.

„Ach Pipi, já myslela, že umřu hrůzou,“ řekla Anika.

„Ale noční košile přece nikomu neublíží!“ ujišťovala jí Pipi. „Koušou jedině v sebeobraně!“

Pipi se rozhodla námořnickou truhlu prohledat důkladněji. Odesla ji k oknu, aby na ni dopadalo slabé měsíční světlo. Vytahovala staré šaty a házela je na podlahu. Také tam našla dalekohled, několik starých knih, tři pistole, kord a pytlík plný zlatých peněz.

„Tralalá!“ jákala Pipi.

„To je napínavé,“ vydechl Tomy.

Pipi všechno uložila do noční košile, udělala z ní raneč a děti se vrátily do kuchyně. Anika byla ráda, že už je z pudy pryč.

„Nikdy nedovolte dětem, aby si hrály se střelnou zbraní,“ řekla Pipi a vzala do každé ruky jednu pistoli. „Jinak se snadno stane neštěstí.“ A Pipi stiskla spouště obou pistolí najednou. „To byla, panečku, rána,“ řekla a podívala se nahoru. Byly tam dvě díry v místech, kde kulky vnikly do stropu.

„Kdo ví,“ řekla hlasem plným naděje, „třeba kulky pronikly stropem a zasáhly některé ze strašidel do nohou. To je aspoň naučí trochu přemýšlet, až zas dostanou chuť strašit malé, nevinné děti. Protože i když strašidla

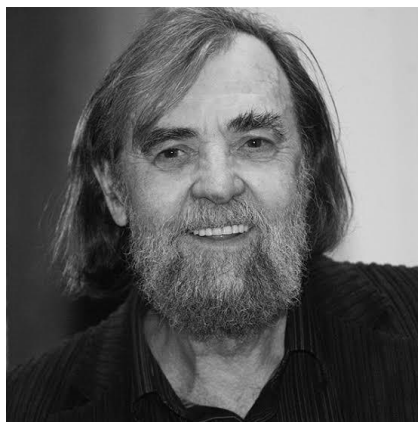
Autor č. 4

(2. stupeň)

- Hledaný autor byl básníkem, překladatelem a fejetonistou. Pocházel z Prahy.
- Vystudoval angličtinu a španělštinu.
- Překládal a psal vlastní písňové texty.
- Psal verše do časopisu Čtyřlístek, Sluníčko a Mateřídouška.
- Získal cenu Magnesia Litera (2009) a Státní cenu za překladatelské dílo (2015). V 70. letech vystupoval pod pseudonymem Petr Karmín.
- Pátrací hra: Najdi autora a dílo. Můžeš čerpat i z webových stránek. Kniha nemusí být z naší knihovny.
- Uzávěrka: 20. prosince 2024

Autor č. 4

(2. stupeň)

Ukázka z jeho tvorby:

bratři patří k sobě

Kus dne a celou noc strávil Ramík v podpalubí parníku spoutaný a přivázaný k jakémusi rezavému potrubí. Myši se houfovaly kolem a zlověstně pištěly. Ramík věděl, že nesmí usnout, jinak s ním bude zle. Proto ani oka nezamhouřil, jak se říká ve starých románech.

Když ráno uslyšel nějaké volání, byl už tak vyčerpaný, že nepoznal, kdo to volá ani co volá.

Byl to jeho bratr Tulík a křičel: „Ramíku! Ramíku!“

Tulík měl se svým dvojčetem společnou jen jednu věc: podobu. Povahou se lišili už od malička a pak čím dál víc. Ale pořád to byli sourozenci, žádní licháči. Třebaže tvořili poněkud nesourodý pár, patřili k sobě.

Tulíkovi bylo divné, že se bratr celou noc doma neukázal, a dostal strach. Jestli se připlétl do cesty Kudlovi nebo Křivákovi... ne, na to nechtěl ani pomyslet.

Proto se hned ráno rozběhl k řece. Tady by jeho pátrání mohlo začít. V útrobách vraku se dobře vyznal, vždyť tam za Kudlou chodil...

